

РЕШЕНИЕ

№ 5153

гр. София, 15.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Веселина Женаварова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2786** по описа за **2024** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище [населено място] към ГД „Контрол на пазара“ при КЗП, депозирана чрез процесуалния му представител адв. А. К. от САК, против Решение №513/29.01.2024 г., постановено по АНД №13596/2023 г. по описа на Софийски районен съд, /СРС/, наказателно отделение /НО/, 14–и състав, с което е отменено издаденото от него Наказателно постановление №003150/19.06.2023 г. Със същото на „ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД, със седалище [населено място] поле, общ. Е. П., обл. С. на основание чл.210а ЗЗП за извършено нарушение по чл.68д, ал.1, пр.1, вр. чл.68г, ал.4 ЗЗП е била наложена имуществена санкция в размер на 25000,00 лева. В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно поради неправилно приложение на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК. Според касатора е налице извършено от името на търговеца на процесната нелоялна търговска практика. Това е така, тъй като съгласно чл.4, ал.1, т.1 ЗЗП търговецът, а не производителят е този, който следва да предостави по ясен и разбираем начин информация относно основните характеристики на стоките, включително информация за състава на продукта, който предлага, и тази информация следва да бъде вярна. В тази връзка касаторът счита, че търговецът е бил длъжен да изика от производителя доказателства за съответствие, съдържание и

прочие на всеки един продукт с приложимото законодателство и с информацията на етикета. Именно въз основа на предоставената от търговеца информация потребителят взема информирано решение да сключи или не определена сделка с търговеца. Счита, че като не е сторило това, дружеството е осъществило състава на чл.68д, ал.1 ЗЗП. Касаторът излага и доводи за непनावилност на извода на СРС, че в процесния случай следва да намери приложение специалното законодателство по отношение съдържанието на хранителния продукт – Закона за храните и Регламент /ЕС/ №1169/2011 г. По тези съображения, подробно мотивирани в касационната жалба, се иска отмяна на решението на СРС и постановяване на друго, с което НП да бъде потвърдено. Претендират се разноски, на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН по приложен списък. Прави се възражение за прекомерност на претендираните от ответника разноски в случай, че адвокатския хонорар надвишава минималния праг, предвиден в Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Ответникът, „ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД, със седалище [населено място] поле, общ. Е. П., обл. С., чрез процесуалния си представител адв. М. М., в представено писмено становище по касационната жалба, оспорва същата по подробно изложени съображения, поддържани и в съдебно заседание, с искане решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на разноски по представен списък.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че касационната жалба е основателна, поради което решението на СРС следва да бъде отменено и НП потвърдено.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбите доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадени в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

С процесното НП „ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД, със седалище [населено място] поле, общ. Е. П., обл. С. е било санкционирано за това, че при направена проверка на 02.05.2023 г. в стопанисван от него обект магазин „Лидл С. 150“, находящ се в [населено място], [община], [улица], е установено предлагане за продажба на следния вид протеинов бар на фирма Born Winner: Born Winner КЕТО High Protein 33 %Cookiess and Chocolate бар - Бисквитки с шоколад, по отношение на който в независима и акредитирана лаборатория за изпитване „Алименти- Омнилаб" при „Ди Енд Ви Консулт" ООД са направени изследвания относно количественото съдържание на въглехидрати, захари и хранителни влакнини, отразени в протокол № 21223/24.04.2023 г., като в получените резултати са установени следните отклонения: 1. Съдържание на въглехидрати по етикет - 8,4 гр. - реалната стойност на въглехидрати в продукта - 37,50 гр.; 2. Съдържание на захари по етикет - 4,2 гр. - реалната стойност захари в продукта - 28,16 гр. 3. Съдържание на хранителни влакнини в продукта - 3,53 [населено място] това АНО е приел, че търговецът предоставя невярна и подвеждаща информация за количественото съдържание на въглехидрати, захари и хранителни влакнини в протеиновия бар, предлаган за

продажба в магазин „ЛИДЛ С. 150“, находящ се в [населено място], [улица], което деяние представлява нарушение на по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предложение 1 ЗЗП.

СРС е приел за установена описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка на основание събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства.

За да отмени обжалваното пред него НП въззивният съд е приел, че в хода на проведеното АНП са допуснати съществени нарушения на процесуалния закон и ангажираната отговорност на дружеството е в противоречие с материалния закон.

Според СРС при описанието на констатираните разлики в стойностите на съдържанието на въглехидрати, захари и хранителни влакнини АНО е използвал мерна единица „грам“ в продукта, а от предоставения Протокол от изпитване №21223/24.04.2023 г. на Лаборатория за изпитване „Алименти - Омнилаб“ при „Диенд ви консулт“ ООД е видно в графа №3 „Единица на величина“, че единицата за въпросните показатели е „% от общата маса“. Според въззивния съд същото е от особено значение предвид факта, че процесните протеинови барчета са в разфасовки от по 60 грама и отразеното в АУАН и НП съдържание в грамовете е в противоречие на показателите на лабораторните изследвания, които се сочат като основание.

Според СРС „ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД не е извършило вмененото му нарушение, тъй като при осъществяване на своята дейност не е използвал невярна информация относно съдържанието на процесния артикул, която да е подвела средния потребител и въз основа на което последният да е взел решение, което не би взел без използването на търговската практика. Това е така, тъй като продукта е бил изложен и представен за продажба във вида, в който му е бил доставен от производителя, без да е установено, че дружеството е променило съдържанието на хранителните стойности, отразени от производителя върху етикета или да е променило съдържанието на белтъчини в продукта. Продуктът се излага за продажба във вида, в който е доставен от производителя – в опаковка и със съдържание, с които му е предоставен. Според въззивния съд определянето на една търговска практика като нелоялна, заблуждаваща и подвеждаща по смисъла на чл. 68д, ал.1, предл. първо от ЗЗП предполага установяване на съзнателно поведение, проявено чрез действие или бездействие от страна на търговеца, довело до предоставяне на невярна информация. В случая информацията от съдържанието на протеиновия бар изхожда от неговия производител, а не от дружеството, което само предлага за продажба дадения артикул. Въззивният съд е приел, че „ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД е страна в равнопоставени търговски отношения с производителя на процесната стока и не разполага с контролни правомощия спрямо него. Следователно, неговото поведение не е в разрез с изискванията за добросъвестност и компетентност, поради което и не може да бъде ангажирана отговорността му за невярно дадената информация. Предвид това е извел извод, че субектът на процесното наказателно постановление е неправилно определен. Търговецът, в случая жалбоподателят "ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО" КД, не може и не следва да носи отговорност за реалното съдържание на продуктите, които са произведени и опаковани от друго юридическо лице - производител, за които са му предоставени необходимите законовоизискуеми документи.

СРС е изложил и мотиви, че описаното деяние на представлява административно нарушение по чл.68д ЗЗП, тъй като в случая е приложимо специалното законодателство в областта на храните - Закона за храните, чийто чл. 17 препраща към установените в Регламент /ЕС/ 1169/2011 правила и изисквания за обявяване на

потребителската информация на храните. Закона за храните съдържа собствени състави на административни нарушения, вкл. и по отношение неправилното посочване на страната на произход на храната, като в случая приложение могат да намерят чл. 17 във връзка с чл. 131, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 7, т. 1 а/ и чл. 9, т. 1, б/ и г/ от Регламент 1169/2011. Според СРС наказващият орган неправилно е квалифицирал твърдяното административно нарушение като такова по ЗЗП.

По тези съображения, подробно мотивирани, СРС е отменил НП.

След като извърши служебно проверка на основание чл.218, ал.2 АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, XXI касационен състав на Административен съд - София-град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Същото е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина и при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка доводите в касационната жалба са неоснователни.

Обосновани и в съответствие със събраните по делото доказателства са изводите на СРС за неправилно приложение на материалния закон при издаване на процесното НП.

Правилно СРС е приел, че в случая поведението на търговеца се ограничава само в излагането на доставения от производителя продукт, без да са извършвани от него действия, свързани с промяна на търговското поведение на потребителите, или целящи такава промяна, при което дружеството не е осъществила нелоялна заблуждаваща търговска практика. Такава практика би била осъществена в случай на предприети и извършени от самия търговец действия с цел да бъде променено търговското поведение на потребителя, каквото в конкретния случай не е установено. Предлагането на продукта така както е доставен от производителя, с отразено от последния съдържание, не може да бъде определено като заблуждаваща търговска практика на търговеца.

Законът за защита на потребителите вменява на търговеца задължение да предостави на потребителя, преди придобиването на стоката или ползването на услугата, подходяща информация, която да му позволи да направи своя избор. Разпоредбата на чл.4, ал.1 от ЗЗП детайлизира съдържанието на тази информация, като в т.1 включва "основните характеристики на стоката или услугата, които трябва да бъдат известни на потребителя, включително състава ..." на стоката или услугата. Задължение на търговеца е да предостави информацията за стоката в писмена форма или по друг подходящ начин, който позволява възприемането ѝ от потребителя. Нормата на ал.2 на чл.5 от ЗЗП поставя изискването информацията да бъде вярна, пълна и разбираема. Разпоредбата на чл.7 от ЗЗП възлага на търговеца тежестта на посочените задължения по чл.4 и чл.5 от ЗЗП за предоставянето на информация за стоката дори и в случаите, когато той не е получил необходимата информация от доставчика или производителя. Тълкуването на разпоредбите налага категоричен извод за безусловно задължение на търговеца всички предлагани от него стоки и услуги да носят определената в закона информация, която да позволи на потребителя да направи своя избор. Следователно, добросъвестното и компетентно осъществяване на търговската практика от страна на търговеца изисква от него да осигури и предостави на потребителя обема от информация, посочена в чл.4 от ЗЗП. Така законодателят определя границата на

задълженията на търговеца, следствие от която е неговата отговорност за изпълнението им.

Определянето на една търговска практика като нелоялна и заблуждаваща в хипотезата на чл.68д, ал.1, предл.1 от ЗЗП предполага установяване на съзнателно поведение, проявено чрез действие или бездействие от търговеца, довело до предоставяне на невярна информация. Както приема и въззивният съд, конкретното действие, в резултат на което стоката е представена с невярна информация, е дело на производителя. Поведението на търговеца по приемането на стоката и предлагането ѝ с информацията, дадена от производителя, не може да бъде определено като бездействие. Бездействие по смисъла на закона би било неизпълнението на задължение за извършване на конкретно действие. В случая търговецът е длъжен да изиска производителят да предостави информация за състава на стоката и това задължение безспорно е изпълнено. Както е посочил и СРС, той е страна в равнопоставени търговски отношения и не разполага с контролни правомощия спрямо производителя. Следователно, неговото поведение не е в разрез с изискванията за добросъвестност и компетентност. Не може да бъде ангажирана отговорността му за невярно дадената информация от производителя. ЗЗП санкционира установена нелоялна търговска практика, т.е. конкретно съзнателно поведение на търговеца.

Възприемането на доводите в касационната жалба би довело до ангажиране отговорността на търговеца за чужди действия, което законът не допуска в своите разпоредби.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън визираните в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателно и доказано е искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски. Видно от приложените в тази насока доказателства дружеството е заплатило адвокатско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 2650 лева. Тази сума не надвишава минимално установения размер в чл.7, ал.2, т.4 от Наредба №1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съобразно материалния интерес, поради което възражението за прекомерност не следва да бъде разглеждано. Дружеството е представлявано от упълномощения адвокат в хода на касационното производство, при което ЮЛ, чийто орган е издал отмененото НП следва да бъде осъдено да му заплати претендираните разноски.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд София-град, XXI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №513/29.01.2024 г., постановено по АНД №13596/2023 г. по описа на Софийски районен съд, /СРС/, наказателно отделение /НО/, 14–и състав.
ОСЪЖДА Комисия за защита на потребителите да заплати на „ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД, със седалище [населено място] поле, общ. Е. П., обл. С. деловодни разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 2650 /дне хиляди шестстотин и петдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.